

a) for Reiseægter af bestemte Veilængder 1 Rbd. for hver Reisedag, saaledes at 2 Miles Reise og derunder regnes for $\frac{1}{2}$ Dag, længere Reise derimod for en heel Dag, Veilængden beregnet fra Mødestedet til Bestemmelsesstedet;

b) for Kjøreegter til Benyttelse paa Mødestedet, saasom til Materialiers Flytning, til Jordkjørsel m. v.:

1) naar Befordringen er benyttet 6 Timer og derover i et Døgn . . . 72 f.

2) naar den er benyttet i kortere Tid i Døgnet 48 f.

c) for Kjøreegter, som ei ere benyttede, men holdte rede til Benyttelse paa Mødestedet:

naar Opholdet har været under 6 Timer 24 f.

6 til 12 Timer 36 f.

og senere for hver fulde 12 Timer endvidere 24 f.

Erstatning bliver ei at give paa Reiser fra Hjemstedet til Mødestedet, og fra dette eller ved Reiseægter fra Bestemmelsesstedet tilbage til Hjemstedet. Dersom den Mødende strax ved sin Ankomst er bleven underrettet om, at Ægten ei vilde blive benyttet, bortfalder ogsaa Erstatningen, hvis den Mødende kun har havt 1 Mill eller derunder til Mødestedet. Har han havt længere Wei, tilstaaes ham et Bederlag af 24 f.

Dersom en Kjøreegt efter samme Tilsligelse deels maatte være holdt en Tid rede til Benyttelse, deels er benyttet til begge de ovenfor under a og b nævnte Anvendelser, eller til en af dem, bliver en forholdsvis Erstatning at tilstaae for hver Anvendelse.

Rideægter og enkelte Forspandshestes Afgivelse godtgjøres med Halvdelen af de fornævnte Beløb.

For Vognes Afbenyttelse uden Forspand gives ingen Erstatning, naar Vognen er tilbageleveret i uskadt Stand. I modsat Fald godtgjøres Skaden.

§ 3.

For de af Kjøbstadbeboere, eller af

Kjøbstadcommunerne paa Kjøbstædernes Begne ydede Kjøreegter, der ere blevne givne de i den foregaaende Paragraph ltr. a og b omhandlede Anvendelser, foreges det deri bestemte Bederlag med en Halvdeel. Forrigt følges de samme Regler for Kjøbstæderne som for Landet.

§ 4.

Amtmændene have strax, efterat denne Lov er udkommen, at lade udgaae Opfordring i enhver Kjøbstad og ethvert Landsogn, der bliver at indføre i den Berlingste Tidende og Stiftsaviserne, samt derhos paa Landet at bekendtgjøre ved Kirkestevne og i Kjøbstæderne paa den i enhver brugelige Maade, og ved hvilken Opfordring alle Vedkommende, som formene at kunne og derhos ville af Statskassen fordre Bederlag for de af dem i Krigens Tid ydede Ægter, advares om, inden 6 Uger efter Opfordringens Bekendtgjørelse, under Fortabelse af ethvert Krav paa saadant Bederlag, at indgive, i Kjøbstæderne til Magistraten eller Bysfogden og paa Landet til Sognesfogden, en skriftlig Anmeldelse om de af dem præsterede Ægter, og hvilket Bederlag for disse de mene at kunne fordre i Genhold til denne Lov, bilagt med Dwitteringer for de af dem ydede Ægter, eller, hvis saadanne ikke have, med hvilke andre Beviisligheder de kunne fremstaae for deres Paastand. Sognesfogden har, saasnart den givne Frist er udløben, uopholdeligen at afgive samtlige til ham indgivne Anmeldelser til vedkommende Amtstue med en Fortegnelse over dem, ledsaget af Vedkommendes Attest om, naar Opfordringen til Anmeldelsernes Indgivelse er bekendtgjort ved Kirkestevne, og med Bevidnelse af, at han ei efter den bestemte Frists Udløb har modtaget nogen Anmeldelse.

Amtsforvalteren har derpaa at affatte en Fortegnelse over samtlige fra Amtstuedistrictet indkomne Anmeldelser, med Bedtegning ud for disse om Veilængden, samt om, hvorvidt de af ham ansees tilstrækkeligen begrundede ved de dem følgende Beviisligheder i Forbindelse med de ved Amtstuen holdte Kjørelister, som ligeledes bør vedlægges Fortegnelsen. Denne med samtlige Actstykker bliver derefter at tilstille Amtmanden.